

Хоку беларускіх паэтаў

Belarusz haiku költők

Terebess Gábor fordításaival

Antonaŭ, Andrej
Arkusz, Aleś
Arłoŭ, Uładzimier
Chadanovič, Andrej
Hlobus, Adam
Klimkovič, Maksim
Razanaŭ, Aleś
Šajbak, Mirasłaŭ
Ściapan, Uładzimier
Siučykaŭ, Uładzimier
Šnip, Viktar
Tank, Maksim

Андрэй Антонаў / Andrej Antonaŭ (1974-)
(Андранік Антанян / Andranik Antanian)

Старая хата,
у павуціне срабрыстай
матыль засохлы.

**A régi házban,
ezüst pókfonalak közt
pillangó szárad.**

*

Дождж. Спаць іду
з надзеяю, што заўтра
горад патоне.

**Eső. Aludni
megyek, remélem holnap
megfullad a város.**

*

Над мёртвай коткай
дзяўчо ўкленчыўшы плача.
Вечаровы час.

**Halott macskája
fölött kislány áll térden.
Sír az estében.**

*

Такая радасьць!
Дзяўчынка на павадку
Сабачку вядзе.

**Micsoda öröm!
Kislány a pórázon
kiskutyát vezet.**

*

Усяго чыхнуў
у пустым пакоі. А
рэха тут як тут.

**Üres szobában
Eltüsszentette magát.
Már ott a visszhang.**

Алесь Аркуш / Aleś Arkusz (1960-)

Мой кактус круглыя суткі
глядзіць у вакно -
чакае мяне

**Kaktuszom naphosszat
kibámul az ablakon
vár reám**

*

Ці згадзіліся б чараты
каб паміж імі
вырас дуб?

**Bevállalja-e
a nádas, hogy közöttük
tölgyfa nőjön?**

Уладзімер Арлоў / Uładzimier Arłou (1953-)

Чаму ты маўчыш,
зяюля-прачыца,
у маім садзе?

**Kakukk-jósnó,
miért hallgattál el,
épp a kertemben?**

*

Маленькі сьлімак
задумаўся пра вечнасьць
на цёплай рэйцы.

**Kiscsiga gondban
örökkévalóságig
a forró sínen.**

*

Пялёсткі вішняў
прыплылі па рачулцы
з майго дзяцінства.

**Cseresznyeszirmok
vitorláznak a patakon
gyerekkoromból.**

Андрэй Хадановіч / Andrej Chadanovič (1973-)

Пісаньне хайку:
Хоць навучуся лічыць
Да сямнаццаці!

**Míg haikut írsz:
Megtanulsz olvasni
Tizenhétig!**

Адам Глѣбус / Adam Hlobus (1958-)
Адам Глобус / Adam Globus
(Eredeti név: Уладзімір Вячаслававіч Адамчык)

Насустрач сьнегу
прыдарожны чорны крыж
раскінуў рукі.

**Hulló hó felé
útszéli fekete kereszt
nyújtja a markát.**

*

Гляджу на поўню
Праз агеньчык запалкі -
Маленечкая.

**Nézem a holdat
Gyufalángon keresztül -
Milyen parányi.**

*

Пяро на сьнезе
кінула чорная птушка,
каму, як ня мне?

**Egy toll a havon
Fekete madár hullatta,
Kinek, ha nem nekem?**

*

Мяккі сьнег ляціць;
раптам шэры матылёк
у памяці ўзьнік.

**Puha hó szállong;
hirtelen hamuszín moly jön
emlékeimből.**

*

Брудны шэры сьнег
вечаровае сонца
пазалаціла.

**Piszkos szürke hó
a lenyugvó nap
bearanyozza.**

*

Надакучвае
пасылаць падарункі
самому сабе.

**Unalmamban
ajándékot küldök
saját magamnak.**

*

Чорная кава
астыла канчаткова,
нарэшце - крокі.

**Feketekávét
már teljesen kihűlt,
végre – lépések.**

*

Шафа зь люстэркам,
там сьпяць пах нафталіну
і зімовы дух.

**Tükrös szekrényben
naftalinszag szendereg
és a tél szelleme.**

*

Так дрыжыць вагон,
што ніводнай літары
роўна не пішу.

**Úgy ráz a kocsi,
egy árva betűt se
tudok leírni.**

*

Колькі каштанаў
прынёс дадому й расклаў
у кніжнай шафе.

**Mennyi gesztenyét
hordtam haza és raktam
a könyvszekrénybe.**

*

Поўнач у мэтро,
мармуровая сьцяна
слухае мяне.

**Éjfél tájban
a metró márványfala
meghallgat engem.**

*

Дзьверы зачыніў,
а ў пакоі скразьнякі
не пазьнікалі.

**Zárva az ajtó,
de a huzat mégis hűz
a szobában.**

*

Парэзаў палец,
выціраю цёмную кроў
зь беллага стала.

**Megvágтам az ujjam,
fehér asztalon törлөm
le sötét vérem.**

*

Бездапаможны
матылёк на шыбе
шукае выйсьце.

**Tehetetlenül
pillangó az üvegen
kiutat keres.**

*

Прачынаюся,
пью халодную ваду
і засынаю.

**Felriadok,
hidegvízivás után
vissza az ágyba.**

*

Ляснула шыба,
шкло блішчыць на падлозе,
стаю басанож.

**Ajtócsapódás,
üvegszilánkok a padlón,
itt állok mezítláb.**

*

Вербы па рацэ
пасылаюць у нябыт
сумныя лісты.

**Fűzfa a parton
szomorú levelet küld
a felejtésnek.**

*

Дзеці збіраюць
каштаны на асфальце,
халодны ветрык.

**Gyerekek gyűjtenek
gesztenyét az aszfaltról,
hideg szél fúj.**

*

Я забіў жучка,
А спытай мяне - нашто?
І не адкажу.

**Bogarat öltem,
miért? – kérdezem magamtól
és nem felelek.**

*

Кураць і танчаць
маладзіцы п'яныя.
Весела глядзець.

**Becsípett lányok
füstölnek és táncolnak.
Szórakozás nézni.**

*

Вецер незнарок
перагарнуў старонку
маленькай кнігі.

**Véletlenül
lapozott egyet a szél
a kis könyvben.**

*

Зусім няблага
ляжаць і доўга думаць
пра сьпелы агрэст.

**Nem is olyan rossz
ledőlni és mélni
érett egresről.**

*

Каханка плача,
хавае твар за букет
гладыёлусаў.

**Kedvesem sír,
kardvirágcsokor mögé
rejtí az arcát.**

*

Не здымаючы
ахоўных акулераў,
разьвітваюся.

**Nem veszem le
a védőszemüvegem,
így búcsúzkodom.**

*

З вачэй цяжарнай
жанчыны паглядаюць
дзьве розныя душы.

**Várandós asszony
szeméből két különböző
lélek néz rám.**

*

Кубачак кавы,
белы цукровы кубік,
сухія кветкі.

**Egy csésze kávé,
fehér kockacukor,
száraz virágok.**

*

Сухая трава
ціха шэпча пад ветрам
песьню пра лета.

**Elszáradt fű
elsusogja a szélnek
a nyár énekét.**

*

У пясочніцы
алавяны салдацік
пад дажджом заснуў.

**Homokozó
elaludt az esőben
egy játékkatona.**

*

Маленькі пакой,
фотаздымкі на сцяне -
твары знаёмых.

**A kishobában
fényképek a falon -
mind ismerős arc.**

*

Выпаўзла жабка
з-пад вільготных камянёў
муху ўпаляваць.

**A nedves kőről
lemászik a béka – megy
légyvadászatra.**

*

Спацеў. У высо-
кую траву поўны кан-
дом выкідаю.

**Verejték önt el.
Megtelt óvszert hajítok
a magas fűbe.**

*

Задуха. Дзверы
наросхрыст у легкаві-
ку. Таксоўшчык спіць.

**Fülledt hőség.
Nyitott ajtónál alszik
a taxisofőr.**

Максім Клімковіч / Maksim Klimkovič (1958-)

Спыніўся цягнік.
Насупраць твары людзей.
Ізноў дарога.

**Megállt a vonat.
A sok szemtől szemben.
Majd ismét az út.**

*

На дне фантана
голуб дзяўбе жоўты ліст.
Восеньскі ранак.

**Szökőkút alján galamb
sárgult levelet csipeget.
Őszi reggel.**

*

Чакаю гасьцей.
Халодны гузік званка
хто першы кране?

**Vendégre várunk.
Ki nyomja meg elsőnek
a hideg csengőt?**

*

Вышэй за дамы
павырасталі дрэвы,
што мы садзілі.

**Házunk fölébe
magasodnak a fák,
mi ültettük.**

*

Сягоньня дзеці
не знайшлі яблыкаў
у старым садзе.

**Ma a gyerekek
nem találtak almára
a régi kertben.**

*

Над старой студняй
я адпусьціў каменьчык.
Чаканьне ўсплёску.

**Kavicsot ejtek
az öreg kútba. Várom
a csobbanását.**

*

Спяшаюся. Над
горадам нацягнуты
лук маладзіка.

**Sietnem kell.
A város fölött feszül
az újhold íja.**

*

Адчыніў вакно:
гукі аўтамабіляў,
халодны вецер...

**Ablakot nyitott:
az autók lármája
hideg széllel jár...**

*

Адзін у хаце,
запаліў цыгарэту,
робіцца цёпла.

**Otthon egyedül,
cigaretára gyújtott,
felmelegedett.**

Алесь Разанаў / Aleś Razanaў (1947-)

Каменьне ў затоцы,
сярод каменя шэрыя качкі:
восеньскі морак.

**Kövek az öbölben
kövek közt szürke kacsák:
ősz szürkület.**

*

Вострыць і вострыць дзюбу
аб камень крумкач:
ну, ляці ўжо, досыць!..

**Kőholló csőre
egyre élesebb és élesebb:
repülj már el, elég!**

*

Падпіў - і трымаецца што ёсьць сілы
абяруч за бохан хлеба:
стары вясковец.

**Részeg – csak két kézzel
bír el egy vekni kenyeret:
öreg paraszt.**

*

Вясновы самотны вечар.
Гуляе дзяўчынка
у хованкі з маладзіком.

**Magányos tavaszeste.
Kislány játszik
bujócskát az újholddal.**

Міраслаў Шайбак / Mirasłau Šajbak (1965-)
(Eredeti név: Міраслаў Вячаслававіч Адамчык)

Цыгарэтны дым:
у паветры паплылі
шэрыя кветкі.

**Cigarettafüst:
levegőben lebegő
szürke virágok.**

*

Запаліў сьвятло:
напалоханая мыш
зьнікла ў шчыліне.

**Felgyullad a fény:
megrémült egeret
tűntet el egy rés.**

*

Жоўтае лісьце
вецер на ганак прынёс.
Як пераступіць?

**Elsárgult levél,
tornácra hozta a szél.
Hogy mehetnél át?**

*

Восень. Сухую
галінку не пазнаеш
на дрэве жывым.

**Ősz. Az elszáradt
faág nem tud róla,
de él még a fa.**

*

Доўгі, доўгі дзень.
Сёньня мне ліст ад маці
павінен прыйсьці.

**Hosszú, hosszú nap.
A mai nap levelet
vártam anyámtól.**

*

Маці на кухні,
пах смажанага сала -
вайсковы ўспамін.

**Anya a konyhában,
sült szalonna illata -
háborús emlék.**

*

Святочная ноч,
грукае ў шыбу маю
толькі вятрыска.

**Ünnepi este,
kopognak az ablakon
csak egy fuvallat.**

*

У белай місе,
нібы вока восені,
чырвоны яблык.

**Fehér tálban,
mint az ősz szeme,
piros alma.**

*

Чарку гарэлкі
наліў і выпіў адзін.
Ня маю сябра.

**Egy pohár vodka
kiöntöm és magamban
iszom – másom sincs.**

*

Запалі ліхтар.
Кроплі дажджу прачнуцца
на маім вакне.

**Gyújtsd meg a lámpát.
Ablakomon ébrednek
az esőcseppek.**

*

Святло маланкі.
Месяц за хмарамі зьнік
так незаўважна.

**Villámcsapás.
Hónapos felhők tűntek el
pillanat alatt.**

*

Чарга ў лякарні
няўтульнае крэсла...
Прыемны скразняк.

**Várom a sorom,
kórház, kényelmetlen szék...
Szép kilátások.**

*

Галінка вярбы.
Дакрануўся, і зьніклі
кропелькі расы.

**Szomorúfűzág.
Alig értem hozzá, de
eltűnt a harmat.**

*

Фарбую сьцяну.
Ці знойдзе шэры павук
сваю шчылінку?

**Festem a falat.
A szürke pók megtalálja
vajon a rését?**

*

Добрая душа,
падары цыгарэтку,
запалім разам.

**Jótét lélek,
adj egy cigarettát
rágyújtunk együtt.**

*

Ядлаўцовы куст,
ці чалавек на грудзе
махнуў рукою?

**Borókabokor,
vagy egy ember integet
fent a dombon?**

*

Што мне трэба ўзяць?
Яблык у кішэнь паклаў.
Холад раніцы.

**Végszükségben?
Zsebrevágok egy almát.
Hideg a reggel.**

Уладзімер Сьцяпан / Uładzimier Ściapan (1958-)
(Eredeti név: Уладзімер Аляксандравіч Сьцепаненка)

Гаўбец адчыніў -
дождж стаіць у парозе,
празрысты, як цень.

**Nyitott balkon -
küszöbön az eső átlátszó,
mint az árnyék.**

*

Трамвай празьвінеў -
зноў цішыня навокал...
Слухаю вецер.

**Villamos csendült -
szél zúgását hallom
újra a csendben.**

*

Па лесьвіцы зьбег
ліст у абдымках ветру,
насустрач зіме.

**Felfut a lépcsőn
levél a szél markában,
neki a télnek.**

*

Цёмна ў пакоі.
Падае, падае сьнег
на суседні дах.

**Sötét a szoba.
Hull a hó egyre csak hull
a szomszéd házra.**

*

Ліхтар згасе -
ярчэе кола поўні
на голым дрэве.

**Kihunyt a fáklya -
fényesebb a holdkorong
mint volt a lángja.**

*

Чуйны дзьмухавец
вартуе сон ветру
у чыстым полі.

**Gyengéd pitypang
őrzi a szél álmát
a puszta mezőn.**

*

Чыстая вада
абмывае далоні,
між пальцаў цячэ...

**Tiszta víz
kezemet mosdatja,
ujjam közt elfolyik...**

*

На сьпіне ляжу
з вачыма адкрытымі...
Хутка раніца.

**Hanyatt fekszem
tágra nyitott szemmel...
Már látom a reggelt.**

*

Белыя хмары
над чорнымі дрэвамі
стаяць, як горы.

**Fehér fellegek
fekete fák fölött
akár a hegyek.**

Уладзімер Сіўчыкаў / Uładzimier Siŭčykaŭ (1958-)

Утульны дворык...
Першыя кроплі дажджу -
пахне асфальтам.

**Hangulatos udvar...
Első csepp eső szaga -
mint az aszfalté.**

*

Імжысты ранак...
Зноўку пішу краявід
на пустым пляжы.

**Nyirkos a reggel...
Újraírom a tájat
a puszta parton.**

*

Сьвяты - хвіліны,
калі адчуваю:
праца ўдаецца

**Itt a nyaralás,
pont amikor úgy érzem:
tudnék dolgozni.**

*

Паліклініка...
У стомленых паглядах -
цяжар чаканьня.

**Szakrendelőben...
A fásult tekintet
súlyos bajt ígér.**

Віктар Шніп / Viktor Šnip (1960-)

Сьвецяцца зоры.
Кароткая дарога
да роднай хаты.

**Fénylő csillagok.
Rövidebb az utunk
velük hazáig.**

*

Блішчыць сіні сьнег.
Трэснуў на бочцы абруч.
Едкі пах дыму.

**Kékes hó csillog.
Elpattant hordóabroncs.
Kesernyés füstszag.**

*

Рыпяць арэлі.
Птушка сьпіць на галінцы.
Сьвеціцца шкельца.

**Hinta nyikorog.
Fa ágán madár alszik.
Világos ablak.**

*

Белая вішня.
Узьляцела сініца.
Сыплецца шэрань.

**Fehér cseresznye.
Szedd le cinegemadár.
Elviszi a fagy.**

*

Высокая трава.
Плыве па зялёнай вадзе
пажоўклае лісьце.

**Magasra nőtt fű.
Zöldáron úszik tova
egy sárgult levél.**

Максім Танк / Maksim Tank (1912-1995)
(Eredeti név: Яўген Іванавіч Скурко)

Пацеркі пэрлаў -
сьлёзы асірацелых
рыбацкіх удоў.

**Igazgyöngyök -
árvák könnycseppjei
halászözvegyeké.**

*

Бічую, бы Ксэркс,
мора за разьбітыя
мае караблі.

**Megkorbácsolnám,
akár Xerxész, a tengert,
törött hajómért.**

*

Неразлучнымі
толькі пакінуў нам Буда
Жыцьцё і Сьмерць.

**Buddha ránkhagyta
elválaszhatatlanul
éltet és halált.**

*

Быццам той алень,
што згубіў панты,
бягу і падаю.

**Akár a szarvas,
elvesztettem agancsom,
futtam és buktam.**